

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ททท. สำนักงานสุพรรณบุรี
(สุพรรณบุรี อ่างทอง ชัยนาท)
ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี
ชั้น ๓ ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท
อำเภอเมืองฯ จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๓๕๕๓ ๕๗๘๙,
๐ ๓๕๕๓ ๖๑๘๙, ๐ ๓๕๕๓ ๖๐๓๐
โทรสาร ๐ ๓๕๕๓ ๖๐๓๐
อีเมล: tatsuphan@tat.or.th

1672

เบอร์เดียวทั่วไทย

สอบถามข้อมูลท่องเที่ยว

- TAT Call Center ๑๖๗๒ ทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐-๒๐.๐๐ นาฬิกา
- ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ที่ www.tourismthailand.org หรือ www.osotho.com
- ชมเว็บไซต์ข้อมูลเชิงวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้ที่ www.tat.or.th/e-journal

จังหวัดอ่างทอง

คู่มือท่องเที่ยว

ฉบับนี้จัดทำจากอนุสาร อ.ส.ท. เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓

คู่มือท่องเที่ยว จังหวัดอ่างทอง

คำขวัญจังหวัดอ่างทอง

พระสมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตองค์ใหญ่
วีรไทยใจกล้า ตุ๊กตาชาววัง
ดั่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง
เมืองสองพระนอน

สารบัญ

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

อำเภอเมืองอ่างทอง ๔

อำเภอป่าโมก ๘

อำเภอโพธิ์ทอง ๑๒

อำเภอวิเศษชัยชาญ ๑๖

อำเภอไชโย ๑๙

อำเภอแสวงหา ๒๐

เทศกาลงานประเพณี ๒๑

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ๒๒

การเดินทาง ๒๒

แผนที่จังหวัดอ่างทอง ๒๓

จากประวัติศาสตร์และหลักฐานทางโบราณคดี ซึ่งขุดพบที่บ้านคูเมือง ตำบลห้วยไผ่ อำเภอแสวงหา พอจะสรุปได้ว่า เมืองอ่างทองในอดีตมีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานเป็นเมืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา อ่างทองมีชื่อว่า “แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ” เป็นแขวงเมืองของอาณาจักรกรุงศรีอยุธยา ซึ่งมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ในการศึก จึงมีประวัติศาสตร์ที่ยาวเนืองนิตย์มาช้านาน โดยเฉพาะในพระราชพงศาวดารได้กล่าวถึงเมืองวิเศษชัยชาญเป็นครั้งแรกว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถเมื่อครั้งเป็นมหาอุปราชได้เสด็จไปทำพิธีตัดไม้ข่มนามที่บ้านลุมพลี แขวงวิเศษชัยชาญ ต่อมาในสมัยพระมหาธรรมราชา กระแสน้ำในแม่น้ำน้อยเปลี่ยนแปลงไป การคมนาคมไม่สะดวก จึงได้ย้ายเมืองไปตั้งริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา และขนานนามอันเป็นสิริมงคลว่า “เมืองอ่างทอง” ซึ่งพื้นที่เมืองนั้นเป็นที่ราบลุ่มลึกล้ำอ่าง มีป่า ไร่ธัญ และแม่น้ำ ๒ สายที่อุดมสมบูรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา

และแม่น้ำน้อย จึงเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม เมืองอ่างทองจึงนับได้ว่าเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สมบูรณ์ ทำให้เมืองเจริญรุ่งเรืองอย่างมากตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีวิถีชีวิตแบบเกษตรกรรมพื้นบ้าน ประเพณีอันงดงาม ให้ได้เห็นอยู่จนทุกวันนี้ จังหวัดอ่างทองแบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา และอำเภอสามโก้

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทราและ

พระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

วัดอ่างทองวรวิหาร

อำเภอเมืองอ่างทอง

วัดอ่างทองวรวิหาร ตั้งอยู่ริมแม่น้ำฝั่งตะวันออก ข้างศาลากลางจังหวัด แต่เดิมเป็นวัดราษฎร์ ขนาดเล็ก ๒ วัดติดกัน ชื่อ "วัดโพธิ์ทอง" และ "วัดโพธิ์เงิน" สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๔ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ พระองค์เสด็จทางชลมารคเพื่อไปทรงหล่อพระพุทธรูปชินราชจำลองที่ จังหวัดพิษณุโลก ผ่านวัดทั้งสอง จึงโปรดให้รวมวัดสองวัดนี้เป็นวัดเดียวกัน และพระราชทานนามว่า "วัดอ่างทอง" แล้วต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวง

ภายในวัดมีพระอุโบสถทั้งดงาม ประดิษฐานพระประธานศักดิ์สิทธิ์ ปางมารวิชัย ส่วนที่หน้าพระอุโบสถมีพระเจดีย์ทรงระฆังสี่เหลี่ยม และที่บริเวณด้านหลังพระอุโบสถเป็นหมู่กุฏิทรงไทย ศิลปะแบบรัตนโกสินทร์ สวยงามมาก

การเดินทาง จากศาลากลางจังหวัดใช้ถนนเทศบาล ๓ ประมาณ ๓๐๐ เมตร

ศาลหลักเมือง

ศาลหลักเมือง เป็นอาคารทรงจัตุรมุข ตัวศาลสูงจากพื้นประมาณ ๑.๕ เมตร บริเวณรอบ ๆ ศาลประดับด้วยสวนสวยงาม ภายใน

วัดสุวรรณเสวริยาราม

มีภาพจิตรกรรมฝาผนังลายพุ่มข้าวบิณฑ์ สวยงามมาก ศาลหลักเมืองจังหวัดอ่างทอง เป็นศาลหลักเมืองแห่งที่ ๒ ที่มีการเขียนภาพจิตรกรรมที่ผนังทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งศาลหลักเมืองแห่งแรก ที่มีการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนัง คือศาลหลักเมือง กรุงเทพฯ ผู้ที่ไปเยือนจังหวัดอ่างทองไม่ควรพลาดไปสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคล

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ ตรงข้ามกับศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ใกล้กับที่ว่าการอำเภอเมืองอ่างทอง

วัดราชปักษิ (นก) ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านทิศตะวันออก สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๐๒ เดิมชื่อว่า "วัดนก" ภายในวัดมีพระพุทธรูปไสยาสน์ลักษณะคล้ายกับที่วัดป่าโมก แต่ขนาดเล็กกว่า ต้นันฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันได้รับการบูรณะจนมีพุทธลักษณะทั้งดงาม เป็นที่ศรัทธาอย่างมาก

ส่วนในโบสถ์มีพระพุทธรูปสำคัญ คือ

"พระรอดทวารโมลี" สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าทรงธรรม ราวปี พ.ศ. ๒๑๖๓ เดิมพระพุทธรูปองค์นี้ประดิษฐานอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาพระมหาวชิแยร์ ชันนาค ร่วมด้วยพุทธบริษัททั้งหลายช่วยกันเคลื่อนย้ายขึ้นมาประดิษฐานในโบสถ์

การเดินทาง ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) กิโลเมตรที่ ๕๒-๕๓ จากอำเภอเมืองฯ ไปทางทิศใต้ประมาณ ๓-๔ กิโลเมตร

วัดสุวรรณเสวริยาราม ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านทิศตะวันออก ในท้องที่ตำบลลาดกระวัด ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ขนาดองค์ยาวประมาณ ๑๐ วา ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเขียนขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๔ เป็นฝีมือช่างหลวง บริเวณด้านข้างวิหารพระพุทธรูปไสยาสน์มีเจดีย์องค์ใหญ่สีขาว ทรงระฆังสวยงามมาก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยว

วัดบูรณติยาราม

วัดชัยมงคล

ซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๓๐๖๔ อีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดมธุรสติยาราม ตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข ๓๒ เดิมชื่อวัด "กุฎิ" สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย โดยมีหลักฐานสำคัญเหลือให้เห็น คือ กำแพงแก้ว โบสถ์ เจดีย์ และวิหาร ซึ่งตั้งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โบสถ์มีลักษณะแอ่นโค้งสำเภา ก่ออิฐถือปูนทรงสวยงาม กว้างประมาณ ๕ เมตร ยาว ๘ เมตร หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผา และยังมีหน้าบันไม้ด้านหน้าและด้านหลังแกะสลักเป็นลายดอกบัวก้านขดได้อย่างวิจิตรงดงาม

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ เลี้ยวแยกอ่างทองไปทางสิงห์บุรีประมาณ ๑ กิโลเมตร จากนั้นกลับรถ เลี้ยวซ้ายเข้าทางปิ่นน้ำมัน ปตท. ประมาณ ๒๐๐ เมตร

วัดจันทรังษี ตั้งอยู่ที่ตำบลหัวไผ่ มีพื้นที่อยู่สองฝั่งถนน ภายในบริเวณวัดมีเจดีย์วันออกเป็นโบสถ์ ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ "หลวงพ่อยก" พระพุทธรูปปูนปั้นศิลปะสมัยอยุธยา

วัดจันทรังษี

ส่วนฝั่งตรงข้ามกับโบสถ์เป็นที่ตั้งของ "วิหารหลวงพ่อด" ทรงจัตุรมุข มีบุษบกกลาง ๕ ชั้น สวยงามมาก ภายในประดิษฐานรูปหล่อโลหะหลวงพ่อด วัดปากน้ำ (สด จันทสโร) องค์ใหญ่ที่สุดในโลก สีทองเหลืองอร่าม มีความงดงามอย่างมาก ขนาดหน้าตักกว้าง ๒ เมตร ๙ นิ้ว สูง ๙.๙ เมตร สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่หน้าวิหารหลวงพ่อดมีประติมากรรมปูนปั้นช้างตัวใหญ่ชื่อว่า "ช้างมงคล"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณโรงเรียนอนุบาลอ่างทอง ต่อด้วยถนน ยธ. อท. ๔๐๒๐ ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร

วัดชัยมงคล ตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างขึ้นราวปี พ.ศ. ๒๔๐๐ ปลายสมัยรัชกาลที่ ๔ เหตุที่ชื่อวัดชัยมงคล เนื่องจากเป็นจุดพ้องในการแข่งเรือ มีโบสถ์ประดับตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้นอย่างวิจิตรงดงาม ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังโดยใช้ศิลปะการเขียนภาพแบบสมัยใหม่ ส่วนบริเวณใกล้กับโบสถ์มีวิหารทรงจัตุรมุข ประดับด้วยปูนปั้นสถาปัตยกรรมแบบรัตนโกสินทร์ สวยงามอลังการมาก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเทศบาล ๗ แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเทศบาล ๕ ประมาณ ๑ กิโลเมตร

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์มณฑลเมืองทอง วัดตันสน

วัดตันสน ตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นวัดเก่าแก่โบราณ สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๐ ภายในวัดเป็นที่ประดิษฐาน "สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์มณฑลเมืองทอง" หรือเรียกชื่อย่อว่า "สมเด็จพระศรีเมืองทอง" พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านศรัทธาอย่างมาก ขนาดหน้า

ดึกกว่า ๖ ๖ ๓ คอก ๙ นิ้ว สูง ๙ ๖ ๑ คอก ๑๖ นิ้ว หล่อด้วยโลหะทั้งองค์ ลงรักปิดทอง ซึ่งพระราชสุวรรณไม้มิสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ส่วนที่บริเวณทางเข้าวัดมีสมเด็จพระศรีเมืองเงิน พระพุทธรูปปางมารวิชัยสีขาวองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง พุทธศาสนิกชนมักจะสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคลอยู่เป็นประจำ

การเดินทาง ใช้ถนนเทศบาล ๑๐ ประมาณ ๘๐๐ เมตร วัดอยู่ใกล้กับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

วัดปลัดสัตว์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแห ภายในบริเวณวัดมีหอสวดมนต์ด้วยอิฐถือปูน ส่วนบนยอดเป็นเจดีย์ทรงลังกาใหญ่โตสวยงามแปลกตา

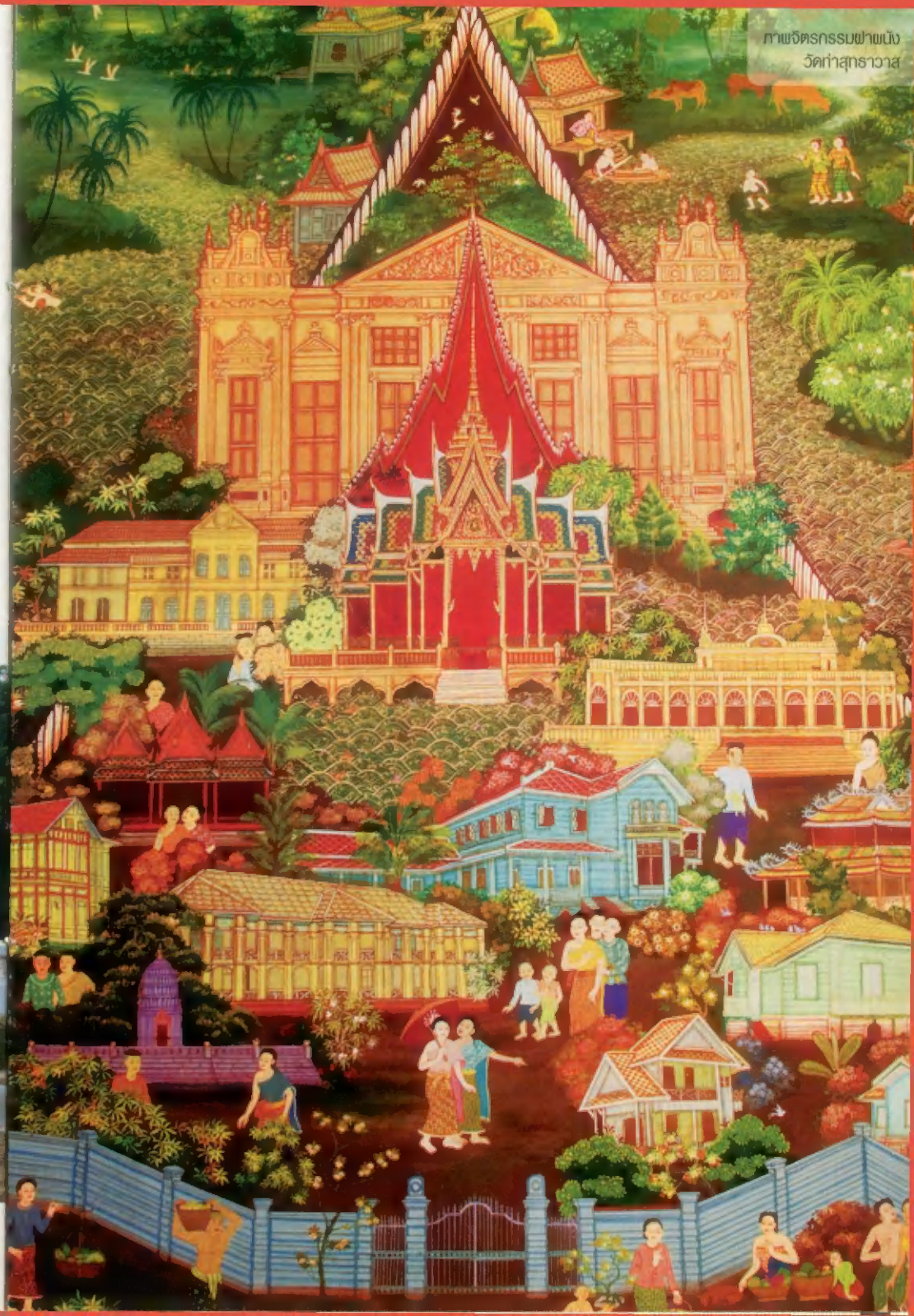
การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๔ กิโลเมตร

อำเภอป่าโมก

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านทิศตะวันออก เขตตำบลบางเสด็จ เป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ในการศึกษาค้นคว้า บริเวณวัดท่าสุทธาวาสจะเป็นเส้นทางเดินทัพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับวัดนี้ไว้ในพระราชอุปถัมภ์ โดยมีการสร้างพลับพลาที่ประทับกลางสระน้ำ ข้างพลับพลาประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ ภายในโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพระมหาชนก ประวัตินิคมอ่างทอง ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โปรดให้จิตรกรส่วนพระองค์และนักเรียนในโครงการศิลปาชีพเขียนขึ้น อีกทั้งมีภาพพระหัตถ์ที่ทรงจรดปลายพู่กันวาดผลมะม่วงไว้อีกด้วย

พลับพลาที่ประทับกลางสระน้ำ
วัดท่าสุทธาวาส

พระพุทธรูปปางไสยาสน์
วัดป่าโมกวรวิหาร

นอกจากนี้ ยังมีศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ เป็นเรือนไทยทรงสูงอยู่ด้านหลังวัดท่าสุทธาวาส เป็นโครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎร ภายในหมู่บ้านบางเสด็จนอกจากจะได้ชมทัศนียภาพอันร่มรื่น และสวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ยังสามารถชมการปั้นตุ๊กตาชาววังในบ้านเรือนราษฎรละแวกนั้นได้อย่างเป็นกันเอง มีการรวมกลุ่มในรูปของสหกรณ์โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ ซึ่งจะมีการสาธิตปั้นตุ๊กตาชาววังพร้อมกันกับจัดจำหน่ายในราคาถูกเยี่ยม ตุ๊กตาชาววังเป็นหัตถกรรมการปั้นจากดินเหนียวที่สวยงาม แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนและวัฒนธรรมประเพณีไทยต่าง ๆ เช่น การละเล่นของเด็กไทย วงปี่พาทย์ หรือรูปผลไม้ไทยต่าง ๆ หลากหลายชนิด ศูนย์ปั้นและจำหน่ายตุ๊กตาชาววังเปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ นาฬิกา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเลียบคลองส่งน้ำชลประทานอีกประมาณ ๑.๔ กิโลเมตร

วัดพินิจธรรมสาร เดิมชื่อ “วัดกระสอบ” ตั้งอยู่ที่ตำบลปลาดุก ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออก มีโบราณสถานเก่าแก่ คือ วิหารที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และมีพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่สีขาวประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง ศิลปะเชียงแสนรุ่นหนึ่ง หน้าตักกว้างประมาณ ๖ วาเศษ ปางมารวิชัย นั่งขัดสมาธิเพชร

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนหลังอำเภอ-วัดพินิจ

วัดป่าโมกวรวิหาร ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าโมก ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันตก ภายในวัดมีพระพุทธรูปไสยาสน์ที่งดงามมากองค์หนึ่งของเมืองไทย องค์พระก่อด้วยอิฐถือปูนปิดทอง มีความยาวจากพระเมาลีถึงปลายพระบาท ๒๒.๕๔ เมตร ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวป่าโมกและชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงเคารพศรัทธาอย่างมาก สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงสุโขทัย ตามประวัติเล่ากันว่า พระพุทธรูปองค์นี้ลอยน้ำมาจมอยู่หน้าวัด ชาวบ้านจึงช่วยกันทำพิธีบวงสรวงแล้วชักลากขึ้นมาประดิษฐานไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ

ส่วนในพระราชพงศาวดารกล่าวว่า ก่อนที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชจะยกทัพจับศึกจะเสด็จมาชุมนุมพลและถวายสักการบูชาพระพุทธรูปไสยาสน์เพื่อความเป็นสิริมงคลแทบทุกครั้ง

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าตัวอำเภอป่าโมก จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนป่าโมก-ผักไห่ จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนนป่าโมกราษฎร์บำรุง

วัดสระแก้ว ตั้งอยู่ที่ตำบลบางเสด็จ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๒๔๒ เดิมชื่อวัด “สระแก” เป็นสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้าที่มีเด็กอยู่ในความดูแลจำนวนมาก จึงได้จัดตั้งคณะลูกเด็กกำพร้าวัดสระแก้วเพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กกำพร้า จนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวัดแห่งนี้ ภายในวัดยังมีอาคาร “สามัคคีสมาคม” เป็นอาคารศูนย์โครงการทอดผ้าตามพระราชประสงค์ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ในความรับผิดชอบของกองอุตสาหกรรมในครอบครัว กระทรวงอุตสาหกรรม ภายในอาคารมีสินค้าที่เป็นผ้าทอ

คุณภาพดี เช่น ผ้าซิ่น ผ้าขาวม้า ผ้าฝ้าย ผ้าไหม ฯลฯ

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเลียบคลองส่งน้ำชลประทานอีกประมาณ ๑ กิโลเมตร ก่อนถึงวัดท่าสุทธาวาส

หมู่บ้านทำกลองบ้านเอกราช ตั้งอยู่ในตำบลเอกราช หลังตลาดป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ชาวบ้านเอกราชเริ่มผลิตกลองมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๑ โดยจะเริ่มหลังฤดูเก็บเกี่ยว วัตถุดิบที่ใช้ทำกลอง ได้แก่ ไม้ชะมวงกับหนังวัวตากแห้ง กลองที่ทำมีขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ เช่น กลองทัด ซึ่งเราจะได้เห็นถึงฝีมือการทำอย่างประณีตสวยงามและมีคุณภาพ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถชมการทำกลองได้อย่างใกล้ชิดตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าตัวอำเภอ จากนั้นใช้ถนนสายในผ่านหน้าที่ทำการเทศบาลอำเภอป่าโมก ซึ่งขนานไปกับคลองชลประทาน ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร จะเห็นร้านขายกลองตลอดเส้นทาง

เปิดการทำกลองที่ประณีตสวยงามและมีคุณภาพ
ของชาวบ้านหมู่บ้านทำกลอง

วัดกวน

วัดโพธิ์ทอง

อำเภอโพธิ์ทอง

วัดกวน ตั้งอยู่ในตำบลโผงเผง สร้างราวปี พ.ศ. ๒๓๒๓ ในสมัยกรุงธนบุรี ภายในวิหารของวัดประดิษฐาน "หลวงพ่อบุญรอด" เป็นพระพุทธรูปแกะสลักด้วยไม้ องค์ยืนสูง ๒ เมตรกว่า มีเรื่องเล่าว่ามีเพลอยน้ำมาติดอยู่ที่หน้าวัด เจ้าอาวาสจึงลงไปดู พบว่ามีพระพุทธรูปทำด้วยไม้แกะสลัก จึงต้องทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญพระพุทธรูปแกะสลักองค์นี้ขึ้นมาประดิษฐาน มีความเชื่อว่าคนที่ไปกราบไหว้บูชาจะเสี่ยงโชคขอพร ให้ตั้งไข่ที่หน้าหลวงพ่อบุญรอด ถ้าใครตั้งไข่ได้แสดงว่ามีโชคลาภดวงดี ถ้าใครตั้งไข่ไม่ได้แสดงว่าไม่มีดวง ถ้าจะแก้บนให้แก้ด้วยไข่ต้ม มะพร้าว และพวงมาลัย

นอกจากนี้ ยังมีรอยพระพุทธรูปสลักด้วยไม้แกะสลักด้วยไม้ติดอยู่บนเพดานบนศาลาการเปรียญ มีขนาดกว้าง ๓๐ นิ้ว ยาว ๗๐ นิ้ว อายุกว่า ๑๐๐ ปี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร จากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ ประมาณ ๗ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณศาลเจ้าแม่ขาวอีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลคำหยาด ตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า ตามประวัติกล่าวว่า วัดโพธิ์ทองเป็นวัดที่กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอู่ทุมพร หรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวช วัดแห่งนี้รัชกาลที่ ๖ เคยเสด็จมาประทับรับเมื่อคราวเสด็จประพาสลำนาน้อย ลำนาน้อย มณฑลกรุงเก่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ภายในวัดมีเจดีย์ทรงสี่เหลี่ยมย่อมุมลักษณะสวยงามแปลกตา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๕๔ (โพธิ์ทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๓.๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนน ทพ. อท. ๕๐๐๑ อีก ๒.๕ กิโลเมตร

พระตำหนักคำหยาด อยู่ในท้องที่ตำบลคำหยาด ถัดจากวัดโพธิ์ทอง เป็นอาคารก่อด้วยอิฐถือปูนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ยังคงเห็นความสวยงามด้านศิลปกรรม เช่น ลวดลาย

พระตำหนักคำหยาด

พระพุทธรูป วัดขุนอินทประมูล

ประดับซุ้มจะนำหน้าต่าง มีมุขเด็จด้านหน้าและด้านหลัง ภายในหาดินแดง ปูพื้นกระดาน สภาพปัจจุบันมีเพียงผนัง ๔ ด้าน โดยเจ้าฟ้าอู่ทุมพรสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๐

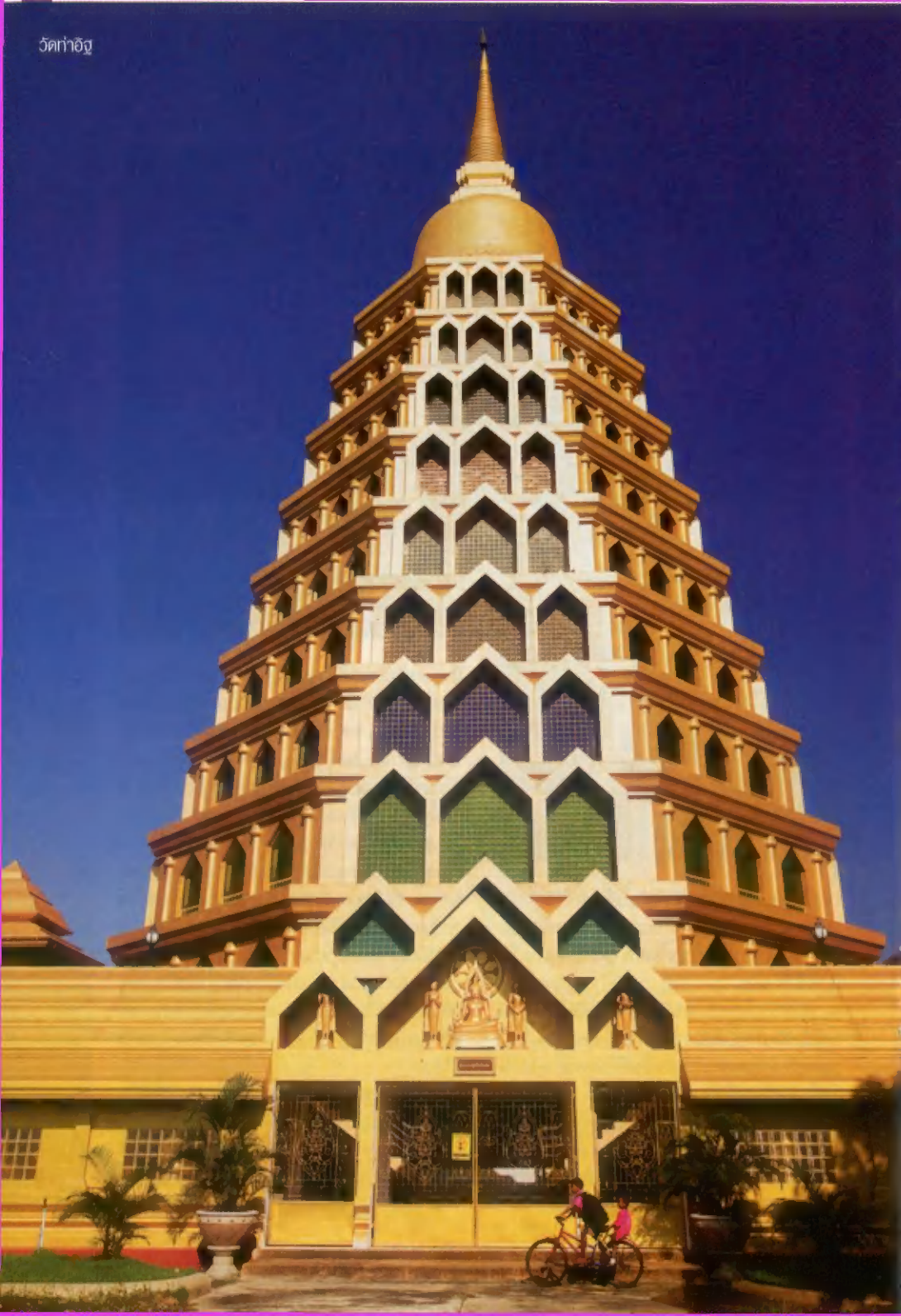
การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๕๔ (โพธิ์ทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๓.๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนน ทพ. อท. ๕๐๐๑ อีก ๕ กิโลเมตร

วัดขุนอินทประมูล ตั้งอยู่ที่ตำบลอินทประมูล สร้างขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัย มีประวัติว่าสร้างขึ้นโดย

นายอากรชื่อขุนอินทประมูล ได้ยกยอกเงินภาษีมาสร้างวัด ต่อมาพระมหากษัตริย์ทรงทราบและตรัสถามว่านำเงินจากไหนมาสร้าง แต่ขุนอินทประมูลไม่ตอบตามความเป็นจริง เพราะเกรงว่าผลบุญจะตกไปที่พระมหากษัตริย์ ทำจนถึงถูกเขียนจนตาย วัดนั้นจึงได้ชื่อว่า "วัดขุนอินทประมูล" ในบริเวณวัดประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่ ยาว ๕๐ เมตร เดิมประดิษฐานอยู่ในวิหาร แต่ถูกไฟไหม้จนเหลือแต่องค์พระอยู่กลางแจ้งมานานนับร้อย ปี มีพุทธลักษณะงดงาม พระพักตร์ยิ้มน้อย ๆ สร้างความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้พบเห็นยิ่งนัก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๘.๕ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนน ทพ. อท. ๓๐๐๓ อีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดท่าอิฐ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพลับ สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ราวปี พ.ศ. ๒๓๐๔ มีตำนานเล่าต่อกันมาว่า บริเวณที่ตั้งวัดเป็นพื้นที่สำหรับปั้นและเผาอิฐสำหรับการสร้างวัดขุนอินทประมูล ต่อมาเมื่อสร้างวัดขึ้นจึงได้ชื่อว่า "วัดท่าอิฐ"

เครื่องจักสานด้วยไผ่
มือของชาวบ้าน
หมู่บ้านจักสานบ้านบางเจ้าอ่า

ภายในวัดมีพระพุทธรูปที่สำคัญ ได้แก่ “หลวงพ่อเพชร” ประดิษฐานอยู่ในโบสถ์ และ “หลวงพ่อบุญรอด” ประดิษฐานอยู่ในวิหาร ส่วนที่บริเวณหน้าวัดมี “พระธาตุเจดีย์ศรีโพธิ์ทอง” โดดเด่นสีทองอร่ามมองเห็นได้แต่ไกล สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระครูคนธคีตคุณ (หลวงพ่อบุญรอด) รูปแบบศิลปะลังกา-อยุธยา และรัตนโกสินทร์ ลักษณะเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยม ผลมผลานกันอย่างงดงาม มีองค์ระฆังและปล้องไฉน ๓๒ ปล้อง กว้าง ๔๐ เมตร สูง ๗๓ เมตร เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การเดินทาง ตั้งอยู่ที่บ้านท่าอิฐ ตำบลบางพลับ ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ กิโลเมตรที่ ๗-๘

หมู่บ้านจักสานบ้านบางเจ้าอ่า ตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ บ้านยางทอง ตำบลบางเจ้าอ่า เป็นแหล่งผลิตเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่ ซึ่งเป็นฝีมือของชาวอำเภอโพธิ์ทองแทบทุกครัวเรือน มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตเครื่องจักสาน เครื่องหวาย กลุ่มจักสานไม้ไผ่ ภายในหมู่บ้านมีพิพิธภัณฑ์เครื่องใช้ไม้ไผ่ แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ในบ้านต่าง ๆ และศูนย์แสดงสินค้าหลากหลายชนิด เช่น กระเป๋า แจกันดอกไม้ หมวกไหมพรม และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งสินค้าแต่ละชนิดมีคุณภาพดีและราคาไม่แพง

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ถึงแยก

โพธิ์ทองเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (โพธิ์ทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๕ กิโลเมตร เลี้ยวขวาอีก ๗๐๐ เมตร ไปทางวัดยางทอง

วัดจันทาราม เป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้างหมู่ที่ ๕ ตำบลโคกพุทรา ด้วยการที่มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น ทำให้บริเวณวัดแห่งนี้เป็นที่อยู่อาศัยและแพร่พันธุ์ของค้างคาวแม่ไก่และนกนานาชนิดมาหลายชั่วอายุ ค้างคาวแม่ไก่จะออกหากินเวลากลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้เป็นสีดำ มองเห็นแต่ไกล ซึ่งผู้สนใจสามารถไปชมได้ในทุกฤดูกาล

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๔๐๐๓ ประมาณ ๓ กิโลเมตร

วังปลาวัดช้อย อยู่บริเวณแม่น้ำน้อย หน้าวัดช้อยมีปลาจำนวนมาก ซึ่งพระครูสุกิจวิชาญ (หลวงพ่อบุญรอด) เจ้าอาวาสเป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งเป็นเขตอภัยทานเป็นเวลากว่า ๕๐ ปีแล้ว ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ พระครูสุกิจวิชาญเป็นเจ้าอาวาสได้ปรับปรุงสถานที่และร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทองประกาศเป็นเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาไม่ให้ปลาถูกบกรวน

ภายในวัดช้อยยังมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ศาลาการเปรียญไม้สักทรงไทยโบราณ เสา ๘ เหลี่ยม ใต้ถุนศาลาการเปรียญเป็นที่เก็บของเก่าประเภทต่าง ๆ จากจีน เรือประเภทต่าง ๆ เช่น เรือใบตอง เรือแจว เครื่องมืออุปกรณ์การทำนา ได้แก่ เกวียน ล้อ คันไถ อุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ และยังมีของเก่าที่เก็บรักษาไว้ เช่น ตะเกียงโบราณจากกรุงวอชิงตัน นาฬิกาโบราณจากปารีส และตู้พระไตรปิฎกไม้สักสมัยรัชกาลที่ ๕ จากจีน ชาวบ้านยังจัดตั้งศูนย์ผลิตข้าวหอมมะลิขึ้นเพื่อเป็นสหกรณ์จำหน่ายให้แก่ประชาชน มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจัดแสดงเรือโบราณต่าง ๆ อันแสดงถึงวิถีชีวิตชาวไทยภาคกลางได้เป็นอย่างดี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๙ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณ อบต. บางพลับอีกประมาณ ๔๐๐ เมตร

อำเภอวิเศษชัยชาญ

วัดม่วง เดิมเป็นวัดร้าง สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ต่อมาพระครูวิบูลอาจารย์คุณ (หลวงพ่อกษม อาจารย์สุโก) ได้มาปักกลดรุดงค์และเห็นว่าบริเวณนี้เคยเป็นวัดร้าง นำปฏิบัติธรรม และขณะปฏิบัติธรรมได้ปรากฏนิมิตเห็นหลวงปู่ขาวและหลวงปู่แดง บอกให้พระครูวิบูลอาจารย์คุณก่อสร้างวัดขึ้นมาใหม่ หลังจากนั้นท่านจึงปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้

ภายในวัดม่วงมีโบสถ์ล้อมรอบด้วยกลีบบัวสี่มุมขนาดใหญ่ และในบริเวณวัดมีรูปปั้นแสดงแดนนรก แดนสวรรค์ แดนเทพเจ้าของไทยและเทพเจ้าของจีน ซึ่งมีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมขนาดใหญ่ ส่วนที่บริเวณด้านหลังโบสถ์เป็นที่ประดิษฐาน "พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากรนิศรีวิเศษชัยชาญ" พระพุทธรูปองค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง ๖๒ เมตร สูง ๙๗ เมตร สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยพระครูวิบูลอาจารย์คุณร่วมกับประชาชนผู้มีจิตศรัทธา เพื่อถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร

พระพุทธรูปมหามณีรัตนปฏิมากรนิศรีวิเศษชัยชาญ
วัดม่วง

แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๕.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๕๐๐๘ อีกประมาณ ๑ กิโลเมตร

วัดเขียน ตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ใกล้กับวัดวิเศษชัยชาญ ภายในโบสถ์มีภาพเขียนฝาผนังเก่าแก่ที่มีความงดงาม แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทศชาติชาดก สันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕

วัดเขียน

(อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยชาญ-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๗๐๐ เมตร

วัดอ้อย วัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑๐ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ริมฝั่งแม่น้ำน้อย สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาและใช้เป็นสถานที่ทำพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา มีโบสถ์มหาอุดม เป็นอาคารขนาดใหญ่ ๖ ห้อง ก่ออิฐถือปูนแบบโบราณ หลังคาเป็นเครื่องไม้ทรงด้วยกระเบื้องดินเผา มีลักษณะงดงาม ภายในประดิษฐานพระประธานหล่อด้วยสัมฤทธิ์ ชาวบ้านเรียกว่า "หลวงพ่อดำ"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยชาญ-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาไปตามทางอีกประมาณ ๗๐๐ เมตร

วัดสี่ร้อย สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ขุนรองปลัดชูและชาวบ้านวิเศษชัยชาญ ๔๐๐ คน ที่เสียชีวิตในสงครามระหว่างไทยกับพม่าที่เมืองกุย ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศแห่ง

หลวงพ่อดำ
วัดสี่ร้อย

วัดอ้อย

วัดวิเศษชัยชาญ

วิถีชีวิตแบบชาวบ้านท่ามกลางตลาดห้องแถวไม้โบราณ ตลาดวิเศษชัยชาญ

กรุงศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๓๐๒ วัดแห่งนี้มีพระพุทธรูปปางพระปาลิไลยก์ สูง ๒๑ เมตร หนาดักกว้าง ๒ เมตรเศษ นามว่า "หลวงพ่อด" เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ มีเรื่องน่าอัศจรรย์เกิดขึ้นเมื่อหลวงพ่อดมีโลหิตไหลออกมาจากพระนาสิก จึงเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า "หลวงพ่อร้องไห้"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้ว

เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้าย เข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยชาญ-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๕ กิโลเมตร

วัดวิเศษชัยชาญ วัดคู่บ้านคู่เมืองมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเหลือหลักฐานเพียงเจดีย์เท่านั้น สิ่งปลูกสร้างนอกเหนือจากนั้นถูกสร้างขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เช่น ภายในโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นภาพพุทธประวัติและภาพชาดกที่เป็นฝรั่งเข้ามา ภาพทั้งหมดเขียนแบบแนวโดยนายบุญ คุ้มรักษา ช่างในเมืองหลวง ส่วนด้านในโบสถ์มีมณฑปประดิษฐานพระพุทธรูปจำลอง

นอกจากนี้ บริเวณวัดวิเศษชัยชาญยังเป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์นายดอก-นายทองแก้ว วีรบุรุษชาววิเศษชัยชาญที่เข้าร่วมเป็นหนึ่งในวีรบุรุษศึกค่ายบางระจัน

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๗ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าถนนปุดอก-ปุดองแก้วอีกประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

ตลาดวิเศษชัยชาญ ตลาดเก่าแก่อายุกว่า ๑๐๐ ปี เป็นชุมชนของชาวไทยเชื้อสายจีน ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย สภาพตลาดเป็นห้องแถวไม้โบราณภายในตัวตลาดเป็นซอยที่ทำขนมไทยโบราณต่าง ๆ มากมาย มีร้านตัดผม ร้านกาแฟ เป็นต้น แต่เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพลิงไหม้ได้เผาบ้านเรือนไปส่วนหนึ่ง ปัจจุบันได้รับการซ่อมแซมจนมีสภาพดีขึ้นและยังคงวิถีชีวิตแบบชาวบ้านอันมีเสน่ห์อยู่เรื่อยมาถึงปัจจุบัน

ในบริเวณตลาดวิเศษชัยชาญ นอกจากจะเต็มไปด้วยร้านขนมไทยแสนอร่อยแล้ว ชาวบ้านยังมีวิธีการทำขนมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้ลองทำและชิมอีกด้วย เช่น ขนมเกสรลำเจียก ขนมกลีบลำดวน ขนมเปี๊ยะ เป็นต้น มีร้านขนมขึ้นชื่อหลายร้าน เช่น ร้านนิรมิต ร้านทรงนิมิต

อำเภอไชโย

วัดไชโยวรวิหาร หรือวัดเกษไชโย ตั้งอยู่ด้านตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา เดิมเป็นวัดราษฎร์ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยใด แต่มีชื่อเสียงโด่งดังเมื่อสมเด็จพระพุทธเจ้า (โต พรหมรังสี) ดำริให้สร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่ แต่ด้วยโครงสร้างไม่แข็งแรง จึงพังทลายลง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์พระพุทธรูปขึ้นแล้วพระราชทานนามว่า "พระมหาพุทธรทิพย์" และโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะเป็นพระอารามหลวง ภายในวัดยังประดิษฐานรูปหล่อองค์สมเด็จพระพุทธเจ้า (โต พรหมรังสี) ขนาดหน้าตักกว้าง ๕ เมตร สูง ๗ เมตร ทางด้านหน้าของพระวิหาร ส่วนพระอุโบสถก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมไทยอันงดงาม หันด้านหน้าออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพุทธประวัติ เป็นฝีมือช่างเขียนสมัยรัชกาลที่ ๕

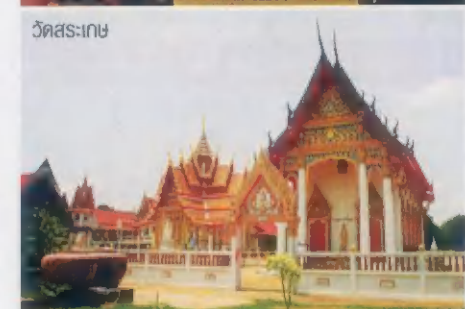
นอกจากนี้ วัดไชโยฯ ยังมีชื่อเสียงเรื่องพระเครื่องเป็นอย่างมาก "สมเด็จพระเกษไชโย" ที่หลวงพ่อดสร้างไว้ เป็นพระเครื่องที่นิยมไปด้วยพุทธคุณ

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาวัดบริเวณสถานีตำรวจภูธรตำบลไชโยอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร

วัดสระเกษ ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทิศตะวันออก แต่เดิมชื่อวัดเสารงหิน สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. ๑๘๙๒ ตั้งแต่ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา ตามพระราชพงศาวดารกล่าวไว้ว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๑๒๘ พระเจ้าเชียงใหม่ได้ยกทัพมาตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสระเกษ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถได้รู้ได้ตีทัพของพระเจ้าเชียงใหม่จนแตกพ่าย จึงรับสั่งพักไพร่พลพระองค์ทรงสงฆ์น้ำชำระพระวรกาย ล้างพระพักตร์และสระพระเกศา นับแต่นั้นมาจึงได้ชื่อว่าบ้านสระเกษ หรือวัดสระเกษ ภายในวัดมีโบสถ์ที่งดงาม

พระมหาพุทธรทิพย์ วัดไชโยวรวิหาร

วัดสระเกษ

วัดเลียบกาญจนาคเณ (วัดโพธิ์ทอง)

ศิลปะแบบไทย ภายในประดิษฐาน “พระพุทธรูปทรงเครื่อง” และรูปหล่อหลวงพ่อดี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายอีกประมาณ ๒๐๐ เมตร

วัดเฉลิมกาญจนภิเษก (วัดโพธิ์หอม) เดิมวัดนี้เป็นวัดร้างมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา แต่เพิ่งจะมาสร้างเป็นวัดใหม่เมื่อประมาณ ๑๑ ปี สิ่งที่น่าสนใจสำหรับวัดนี้คือ เศียรปูนปั้นพรหมสีหน้าขนาดใหญ่จำนวน ๒ เศียร ที่ขุดได้ภายในบริเวณวัด ประดิษฐานอยู่ในซุ้มข้างเจดีย์ ลักษณะศิลปะเป็นแบบขอม ซึ่งเดิมอาจใช้เป็นส่วนของประตูวัดหรือโบสถ์ เหมือนกับที่พบว่าให้เป็นยอดประตูพระราชวังสมัยกรุงศรีอยุธยา ส่วนที่ใกล้กับทางเข้ามีโบสถ์อันงดงาม ประดับตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้น ศิลปะแบบอยุธยา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-ไชโย) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนน รพช. อท. ๔๐๓๔ อีกประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

อำเภอแสวงหา

บ้านสวนนก อยู่ในพื้นที่หมู่ ๒ บ้านรั้วหว้า ตำบลบ้านพราน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีนกชนิดต่างๆ อาศัยอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมาก เช่น นกปากห่าง นกกระสา นกกาน้ำ นกกระเต็น นกอีเสือ ฯลฯ บางชนิดใกล้จะสูญพันธุ์และหาชมได้ยากในท้องถิ่นอื่น

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-แสวงหา) ประมาณ ๒๔ กิโลเมตร จากนั้นแยกเข้าที่บ้านตำบลหนองแม่ไก่ ถึงตำบลหนองแม่ไก่ วิ่งตามถนนลูกรังอีกประมาณ ๖ กิโลเมตร

วัดบ้านพราน อยู่บนพื้นที่ตำบลศรีพราน เป็นวัดเก่าแก่ที่ถูกทิ้งร้างนานกว่า ๑๐๐ ปี และไม่ทราบแน่ชัดว่าสร้างในครั้งใด ตามคำบอกเล่าในราวปี พ.ศ. ๑๙๖๒-๑๙๗๐ ช่วงปลายสมัยสุโขทัย นายพาน นางเงิน และนายกระปุกผู้เป็นบุตร ได้เข้ามา

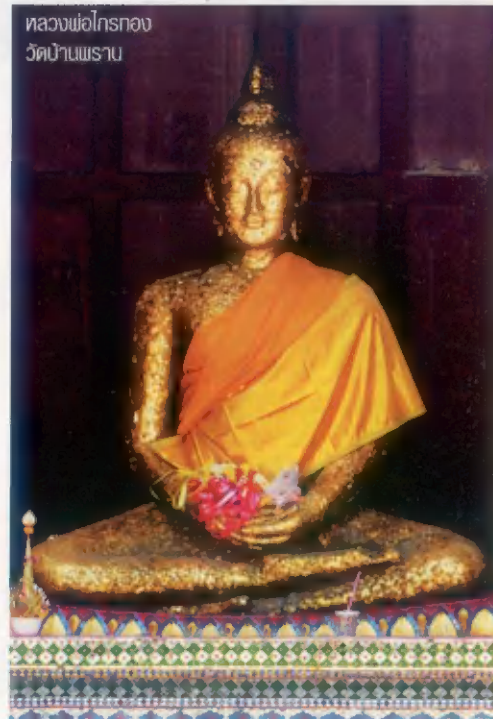
ตั้งหมู่บ้านในบริเวณนี้ และสร้างวัดขึ้น ต่อมาได้ถูกทิ้งร้างลง มีนายพรานมาตั้งถิ่นฐานจึงช่วยกันบูรณะวัดขึ้นใหม่

ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ “หลวงพ่อกะทอง” พระพุทธรูปศิลาแดง ศิลปะแบบสุโขทัย มีประวัติว่าพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็นผู้สร้างขึ้นที่เมืองสุโขทัย จากนั้นจึงนำมาประกอบและประดิษฐานไว้ที่วัดบ้านพราน

นอกจากนี้ ที่บริเวณวัดยังมีพิพิธภัณฑ์ศรีบ้านพราน จัดแสดงโบราณวัตถุต่าง ๆ มากมาย เช่น พระพุทธรูป เศียรพระพุทธรูป ประติมากรรมพระโพธิสัตว์ ซึ่งแต่ละชิ้นมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ปี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-แสวงหา) ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทาง อบต. ศรีพรานอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร

หลวงพ่อกะทอง
วัดบ้านพราน

เทศกาลงานประเพณี

เนืองการทอผ้าอวดไทย

งานของดีเมืองอ่างทองและงานกาชาดประจำปี เป็นงานประจำปีหลังฤดูเก็บเกี่ยวของชาวจังหวัดอ่างทอง ราวเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การแสดงทางวัฒนธรรม การจัดนิทรรศการ การแสดงจำหน่ายและสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การจัดจำหน่ายพืชผลทางการเกษตร พื้นที่การจัดงานอยู่หน้าบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

งานนมัสการหลวงพ่อดีไชโย เป็นงานนมัสการและงานสมโภชสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และหลวงมหาพุทธพิมพ์ จัดขึ้นราวเดือนเมษายนและเดือนตุลาคม

งานลอยกระทงวัดสี่ร้อย จัดขึ้นในช่วงลอยกระทงของทุกปี จะมีการจัดงานถวายพลหลวงพ่อบาเลไฉยซึ่งเป็นที่นับถือของชาวจังหวัดอ่างทอง พร้อมกับงานลอยกระทง

งานลอยกระทงที่วิเศษชัยชาญ จัดขึ้นทุก

ปีในช่วงลอยกระทง ณ บริเวณด้านหน้าของอนุสาวรีย์ปู่ดอก ปู่ทองแก้ว

งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ จัดขึ้นทุกปี ในวันที่ ๒๓-๒๔ มีนาคม ณ บริเวณอนุสาวรีย์ปู่ดอก ปู่ทองแก้ว

งานตลาดศาลเจ้าพ่อทอญ จัดขึ้นทุกปีที่ตลาดศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง โทรศัพท์ ๐ ๓๕๖๓ ๑๔๐๕

งานตรุษจีนวัดนางใน จัดขึ้นทุกปีในช่วงตรุษจีน ณ ตลาดศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง โทรศัพท์ ๐ ๓๕๖๓ ๑๔๐๕

งานสดุดีวีรชนคนแสวงหา จัดขึ้นทุกปีในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ณ บริเวณหน้าว่าการอำเภอแสวงหา

ชนบทเกษตรสำเจียก
จากอำเภอวิเศษชัยชาญ

ศึกษาจาก
จากอำเภอป่าโมก

แบบทดสอบสำเนา
จากอำเภอวิเศษชัยชาญ

ตุ๊กตาชาววัง
จากอำเภอป่าโมก

ผลิตภัณฑ์ที่หัตถกรรม ได้แก่ เครื่องเรือนจำลอง ดอกไม้ประดิษฐ์ กลองและตุ๊กตาชาววัง จากอำเภอบำเหน็จ เครื่องจักสาน ทำจากไม้ไผ่ หวาย จากอำเภอโพธิ์ทอง เขรามิก เครื่องเบญจรงค์ จากอำเภอวิเศษชัยชาญ

A misty landscape with a lone tree on a hill under a cloudy sky. The scene is atmospheric and somewhat desaturated, with a soft light source on the right side of the frame.

เส้นทางที่ ๑ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (พหลโยธิน) จากกรุงเทพฯ แยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย) ผ่านอำเภอบางปะอิน-พรรณครศรีอยุธยา-อำเภอบางปะหัน-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-ปทุมธานี ผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอ
บางไทร-อำเภอสนา-พระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๖๓ และต่อเข้าทางหลวง
หมายเลข ๓๐๙ เข้าอำเภอบำมอ-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๔๖ กิโลเมตร

บริษัทขนส่ง จำกัด มีบริการรถโดยสารประจำทางระหว่างกรุงเทพฯ-อ่างทอง ทั้งรถธรรมดาและปรับอากาศ ทุกวัน สามารถขึ้นรถได้ที่สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร ๒ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทรศัพท์ ๐ ๒๙๓๖ ๒๙๕๒-๖๖ เว็บไซต์ www.transport.co.th

แผนที่จังหวัดอ่างทอง

